

Park Passionisten bouwt aan zorg van de toekomst

samen-
leven

Eind april werd in Tienen de eerste steen gelegd van Park Passionisten, een sociale woonzorgwijk die model wil staan voor de ouderen- en psychiatrische zorg van de toekomst. Te midden het groen zullen jonge gezinnen er zij aan zij leven met zorgbehoevende ouderen en psychiatrische patiënten. “Het gaat ons niet enkel om de zorg, het gemeenschapsleven is minstens even belangrijk”, zegt Gust Rector, directeur van de Tiense kliniek Broeders Alexianen.

Als de laatste steen van Park Passionisten – zo genoemd omdat het gebouwd wordt op de grond van de zusters Passionisten – gelegd is, zal er in Tienen een sociale woonwijk staan waar het zowel voor de zorgbehoevende als voor de zorgeloze bewoner goed leven is. Een wijk met een verhoogd zorgniveau, noemt Rector het project. “Met als uitgangspunt dat de zorg naar de mensen komt in plaats van de mensen naar de zorg.”

Het idee van de woonzorgwijk komt uit Scandinavië. Dichter bij huis heeft Rector zich laten inspireren door het West-Vlaamse Wervik, waar al langer een dergelijke woonzorgzone bestaat. “In die zone, die zich in de stad bevindt, neemt men initiatieven zodat zorgbehoevende mensen zolang mogelijk thuis kunnen blijven; datzelfde gevoel willen we creëren met Park Passionisten.”

Maar het echt unieke aan de Tiense wijk is volgens Rector dat het project volop inspeelt op de vermaatschappelijking van de psychiatrische patiënt. Die trend komt sterk op in de geestelijke gezondheidszorg en houdt in dat een patiënt zo lang mogelijk in de maatschappij verblijft en zo kort mogelijk in een psychiatrisch ziekenhuis.

In de nieuw te bouwen wijk kunnen psychiatrische patiënten, op voorwaarde dat

ze gestabiliseerd zijn en langdurig zorg nodig hebben, onder andere terecht in huizen die speciaal voor beschut wonen worden opgericht. “Maar we gaan ook zelf, op de 20% procent van de grond die van ons is, een psychiatrisch verzorgings-tehuis plaatsen. Uiterlijk zal je geen verschil zien met de rest van de wijk, maar er zal daar wel 24 op 24 uur begeleiding aanwezig zijn. In dat PVT zal plaats zijn voor 20 tot 30 mensen”, legt Rector uit.

Het hart van de wijk

In de hele wijk kunnen vier- tot vijfhonderd mensen wonen. Voor kleine klusjes zoals grasmaaien of boodschappen doen, kunnen die rekenen op de sociale werkplaats die de psychiatrische patiënten uit de wijk aan het werk zal zetten.

Ook de tweede doelgroep, de zorgbehoevende ouderen, kan naast de zorg die ze nodig heeft, rekenen op enkele bijzondere initiatieven. “Er komen serviceflats waarvan we hopen dat het assistentiewoningen worden. Dat is een nieuwe term uit het woonzorgdecreet. Het verschil met de klassieke serviceflat is dat de bewoner van een assistentiewoning op extra zorg kan rekenen, met een intensiever zorgpakket als resultaat”, zegt Rector. Naast die serviceflats komt er in Park Passionisten ook een klein rustoord, dat net als het PVT volledig in de wijk wordt geïntegreerd.

Het hart van de wijk wordt het lokale dienstencentrum: een zorgkruispunt waar haal- en brengdiensten worden georganiseerd. “Alle bewoners van de wijk kunnen daar een warme maaltijd komen halen. Het dienstencentrum zorgt ook voor ontspanning en vorming: kaartavonden, computerlessen enz. En uiteraard kan je er ook met je zorgvragen terecht. Een oudere bewoner kan via de domotica bij hem thuis net zo goed een verpleegster oproepen als de boodschappen- of poetsdienst”, legt Rector uit.

De faciliteiten van Park Passionisten zullen overigens niet exclusief voorbehouden zijn voor de bewoners van de wijk. Rector hoopt dat ook de ouderen uit de ruime omgeving er gebruik van zullen maken. “Ook zij zijn welkom in het dienstencentrum voor een warme maaltijd of, waarom niet, voor een beurt bij de pedicure.” De bedoeling is dat Park Passionisten voor ongeveer een kwart van de stad, het volledige gebied tussen de Aarschotse- en de Diestsesteenweg, een verhoogde zorg zal realiseren.

Virtueel woonzorgcentrum

Maximaal 30% van de bewoners van Park Passionisten zal zorgbehoevend zijn. Voor de rest wil Rector er vooral een mooi project van maken. “Enkel de rand van het park wordt bebouwd. In het midden

Gust Rector, directeur Broeders Alexianen: "Deze wijk brengt de zorg naar de mensen in plaats van de mensen naar de zorg."

komt er een autoluwe groene zone met een grote waterpartij. Bovendien ligt het park op tien minuten van het station, op vijf minuten van het centrum van Tienen en zal er kinderopvang zijn.

Die troeven moeten er, samen met de grote principes achter het project – vermaatschappelijking van de zorg, een continue zorg en een vraaggestuurde zorg – garant voor staan dat iedereen zich thuis voelt in de nieuwe wijk: jonge gezinnen omdat ze er kwaliteitsvol kunnen leven, ouderen omdat ze hun huis niet hoeven te verlaten om de zorg te krijgen die ze nodig hebben en psychiatrische patiënten omdat ze weer deel uitmaken van het dagelijkse leven.

Rector, die de vraaggestuurde zorggedachte achter het bouwproject graag doortrekt, hoopt van harte dat er in de toekomst diverse moderne zorgconcepten in de wijk ontstaan, zoals het virtuele rusthuis. "Waarom zou het niet kunnen dat de woning van een oudere bewoner op een bepaald moment een virtueel rustoord wordt? In plaats van die persoon naar het rusthuis te brengen, komt het rusthuis met al zijn voorzieningen naar hem toe. Zo ontstaat er een virtuele voorziening, verspreid over de hele wijk."

Zelf is Gust Rector nogal onder de indruk van het Wervikse project waar Park Passionisten deels zijn inspiratie haalde. "De

mensen uit de Wervikse woonzorgzone appreciëren het initiatief alvast enorm. Ik ben er ook van overtuigd dat er een grote vraag is naar dergelijke projecten. De meeste ouderen willen helemaal niet naar een rustoord; het liefst van al blijven ze zo lang mogelijk thuis, tenzij het echt niet anders kan natuurlijk. Hou er ook rekening mee dat de bevolking steeds meer verouderd is. Op termijn zal dat om aangepaste oplossingen vragen. Met de bouw van deze wijk willen wij alvast onze bijdrage leveren."

Meer dan wat gebouwen

Toch is het leveren van zorg niet Rectors enige bezorgdheid. Park Passionisten moet ook het gemeenschapsleven nieuwe impulsen geven. "Wij willen vooral dat er contacten zijn tussen de bewoners, dat er een vorm van verstandhouding groeit. Park Passionisten gaat om meer dan het neerzetten van wat gebouwen. De opvolging van het hele project is minstens zo belangrijk."

Ook om die reden beschouwt Rector het dienstencentrum als het hart van de wijk. "Daar kunnen de mensen elkaar ontmoeten, daar komen de wijkcomités samen. En daar kan er een positieve manier van samenleven ontstaan waaraan onze patiënten op een volwaardige manier deel kunnen nemen en waar ook ouderen een

plaats krijgen. De huidige woonzorgcentra zijn nog te vaak afgesloten van de buitenwereld. We doen wel ons best om de maatschappij naar binnen te brengen, maar dat is moeilijk. In zo'n wijk kan dat op een veel natuurlijker manier gebeuren. Hetzelfde geldt voor onze psychiatrische patiënten. Ze hebben misschien nog wel wat begeleiding en ondersteuning nodig, maar in een woonzorgwijk staan ze tenminste opnieuw met hun twee voeten in het dagelijkse leven."

Dat aan al dat moois een prijskaartje hangt, spreekt voor zich. De realisatie van dit project kost de Broeders Alexianen alleen al ruim tien miljoen euro. "En dat gaat maar over 20 % van de hele wijk. Voor de stad komt daar nog de kost van de sociale woningbouw bij. En er moeten ook wegen worden getrokken, infrastructuur voorzien, een park aangelegd..."

Wanneer de eerste bewoners de wijk zullen intrekken, is nog onduidelijk. Rector hoopt ten laatste over drie jaar. "Gezien het tekort aan sociale woningen in Tienen, vermoed ik dat de stad er spoed zal achterzetten. Om het hele project te ontwikkelen en volledig af te werken, reken ik toch op tien jaar. Maar het zal dan ook de moeite waard zijn."

WV